

[Elisabeth Bruun Olesen]

godt, at en hurtig nedbringelse af overskudslagrene vil give finansielle problemer, men de må betales via besparelser.

Om Socialdemokratiets og regeringens dagsorden vil jeg sige, at allerede indledningen i den mener vi går i en forkert retning. Vi mener, at indledningen er en almindelig bekendelse til det indre markeds lyksaligheder, for at udtrykke det på den måde, og det er vi imod. Vi mener, at indledningen også underordner det nordiske samarbejde under EF; det bliver ligesom en biting. Det går vi heller ikke ind for.

Vi mener desuden, at punkt nr. 1 er en form for carte blanche, der i virkeligheden godt kan fortolkes sådan, at man vil give større bidrag til EF, uden at det er konkretiseret. Vi mener, at Danmark tværtimod skal forsøge at nedtone sin afhængighed af EF og komme frem med en politik, hvor den danske økonomi ikke bliver en blindtarm til vesttysk EF-økonomi. Vi ønsker altså at se dansk økonomi i en bredere international sammenhæng, både med hensyn til landene uden for EF, i Norden og altså globalt set.

Derfor kan vi ikke stemme for den dagsorden, som Socialdemokratiet og regeringen samlet har stillet, og har derfor sammen med SF fremsat vores eget dagsordensforslag, hvor vi især har lagt vægten på varetøret og på det nordiske. De andre felter omtaler jeg ikke, for det er de samme.

#### Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil takke for en saglig og perspektivrig debat, og jeg deler den glæde, som flere ordførere har udtrykt i den anledning.

Hr. Ivar Nørgaard kom i sit indlæg ind på en række synspunkter, regeringen deler. Hr. Ivar Nørgaard og flere andre ordførere nævnte den interesse for et nærmere samarbejde med EF, måske endda for et EF-medlemskab, som vi møder i flere andre EFTA-lande, Norge først og fremmest. Hr. Ivar Nørgaard pegede også på Østrig. Jeg er ganske enig i, som også hr. Ivar Nørgaard var inde på det, at et forhåbentlig kommende norsk medlemskab af EF vil give en bedre balance i Fællesskabet, og derfor følger vi også med stor interesse den debat, der føres herom i Norge for øjeblikket.

Både hr. Ivar Nørgaard og hr. Niels Helveg Petersen var inde på vigtigheden af det

bilaterale samarbejde, vi er i gang med at udvikle med de øvrige nordiske lande i forbindelse med indførelsen af det indre marked. Det er et vigtigt arbejde, og vi ved fra de kontakter, vi allerede har etableret i spørgsmålet, at den danske indsats her bliver værdsat overordentlig meget af de andre lande.

I den forbindelse synes jeg nok, at de synspunkter, vi har hørt fra SF, har været lidt forvirrede og lidt forvirrende. SF skriver i den dagsorden, der er foreslået af hr. Gade og fru Elisabeth Bruun Olesen, at man skal tage initiativer over for de øvrige nordiske lande med henblik på at fremme fælles nordiske regler, inden EF laver beslutninger. Når man så samtidig hører, hvad fru Margrete Auken og hr. Gade siger om, at det er bredere enighed, man skal søge efter, så får man en fornemmelse af, at vi altså skal deponere den danske beslutningsmyndighed i et nordisk samarbejde.

Det er jo ikke praktisk gennemførligt, og der kan ikke være tale om, at vi på en eller anden måde skulle deponere dansk bevægelsesfrihed hos de andre nordiske lande i disse sager. Der er tale om, at vi kommer med et tilbud til de andre nordiske lande, et tilbud om at føre deres synspunkter frem, et tilbud om at arbejde for, at de synspunkter, der er typisk nordiske, som det er sagt i debatten, også kommer med. Men selvfølgelig kan vi da ikke på nogen måde begynde at dele ud af danske interesser i den forbindelse.

Når hr. Gade siger, at det jo ikke er EF, men hele Vesteuropa, der skal være enige om disse ting, så har det ikke meget med virkeligheden at gøre, al den stund der her ikke findes de nødvendige institutionelle rammer for at få lavet de bindende aftaler, som man jo kun kan lave inden for EF.

Men når det drejer sig om at sikre, at så mange som muligt får mulighed for at deltage i udformningen, får lejlighed til at lade deres synspunkter komme frem, så er vi ganske enige, og regeringen arbejder på at etablere de nødvendige kontakter i den anledning.

Regeringen deler også det ønske, hr. Ivar Nørgaard og også hr. Erhard Jakobsen var inde på, nemlig ønsket om en mere ekspansiv økonomisk politik i de stærke økonomier i Europa. Det er synspunkter, som den danske regering fører frem, når som helst vi har